

LA CORONA D'ARAGÓ ALS REGISTRES D'URBÀ VI

Dins el pla general de recerca de documentació referent al Cisma en la seva relació amb la Corona d'Aragó, m'he ocupat d'explorar els Registres Vaticans 310-312 i el volum Collettorie 393. Es tracta dels únics registres de la curia pontificia que ens han quedat d'Urbà VI (1378-1389), ja que tots els altres registres d'aquest temps i obediència cal donar-los per perduts.¹

La pregunta a la qual voldríem respondre amb aquesta recerca és la següent; la "indiferència" de Pere IV² és suposà de tallar completament les relacions de l'església del país amb la seu de Roma? O, al contrari, ¿alguns eclesiàstics i fidels de la nostra terra continuaren acudint al "primer elegit" d'entre els dos papes discutits, en sol·licitud de concessions? ¿Quines gestions féu per la seva part Urbà VI per a relacionar-se amb l'Església i el poder civil de la Corona d'Aragó?

Els límits de la resposta són evidents si hom considera que els registres de referència són dedicats preponderantment a documents procedents de la Cambra Apostòlica i que només cobreixen els anys 1378 i 1380-1382. Són llaunes molt importants; per a convèncer-se'n n'hi ha prou de constatar el seu silenci sobre l'activitat de Mateu Climent.³ Les fonts vaticanes que analitzem no passen enllà d'informar sobre un intent de nunciatura d'Urbà VI a Aragó el 1378, a càrrec de Bertran de Massell, i de donar un aclariment i precisió entorn del caràcter de la missió del bisbe de Faenza, Francesc Uguccione d'Urbino, prop del rei d'Aragó.⁴

Bernat de Massell, antic tresorer i pagador de Gregori XI, fou nomenat nunci i col·lector als regnes d'Aragó, València, Navarra i Mallorca i comtat del Rosselló amb data d'1 de setembre de 1377, amb els acostumats privilegis que accompanyaven aquest càrrec.⁵ Per tal d'estimular-lo a exercir bé la seva responsabilitat, hom li donà un bon benefici situat al país on havia de recaptar diners; el deganat de Terrantona, al bisbat de Lleida.

Una vintena de dies després de la seva elecció, Urbà VI el confirmava en la col·lectoria.⁶ No té res d'estrany que al cap de poc l'instés a trametre cabals a Roma per tal de poder sufragar les despeses de la guerra amb els de Florència⁷ i podem pensar que Bernat de Massell obeí. Però sí que pot resultar una mica sorprendent

1. G. TELLENBACH, *Repertorium Germanicum. II. Verzeichnis der in den Registern und Kameralakten Urbans VI., Bonifaz' IX., Innocenz' VII. und Gregors XII. vorkommenden Personen, Kirchen und Orte des Deutschen Reiches, seiner Diözesen und Territorien, 1378-1415* (Berlín 1933), 5 i 18.

2. A. IVARS, La "indiferència" de Pedro IV de Aragón en el Gran Cisma de Occidente (1378-1382), dins "Archivo Iberoamericano", 29 (1928), 21-97 i 161-186.

3. F. BLIEMETZRIEDER, *Ein Bericht des Matthäus Clementis an Urban VI. (ca. 1381) über seine Arbeiten zu dessen Gunsten in Aragonien*, dins "Studien und Mitteilungen aus dem Benediktiner- und dem Cistercienser-Orden", 29 (1908), 580-587.

4. EUBEL, *Hierarchia Catholica*, I, 26 i 246.

5. El nomenament, *Collect. 393*, ff. 85-88v. Sobre l'activitat anterior de Bernat, *Ibid.*, ff. 43-49v.

6. Roma, 28 d'abril 1378; *Collect. 393*, ff. 88v-89r. Publ. per O. PREROVSKY, *L'elezione di Urbano VI e l'insorgere dello scisma d'Occidente*, "Misc. Soc. Romana di Storia Patria, XX", (Roma 1960), 216.

7. Roma, 5 de maig 1378; *Collect. 393*, ff. 90v-91; text a O. PREROVSKY, *Op. cit.*, 216-218.

que li encarregués de portar al rei de Navarra una peça de roba vermella de part del papa i d'exhortar-lo a vestir d'aquest color, que era el de l'hàbit pontifici.⁸ Tanmateix, el propòsit d'Urbà VI, ben adient a la seva psicologia dels primers dies de govern, era d'invitar el monarca Carles II, dit "el Malvat", a portar llurea de criat pontifici. I el juliol següent aprofitava el viatge del bisbe de Sogorb, Ènnec de Vallterra, de Roma a la seva diòcesi, per ordenar a aquest i al col.lector que fessin una gestió semblant prop del rei d'Aragó i del príncep de Girona, el futur Joan I.⁹

Aquesta darrera carta, en passar per Avinyó, fou encara registrada per la tresoreria papal; fou, però, el darrer document d'Urbà VI al qual hom donà validesa. Ja abans de l'elecció de Climent VII, el tresorer avinyonès, Pere, bisbe de Magalona, advertí Bertran de Massell que no s'atrevisà a enviar a l'arquebisbe de Bari "qui se falso gerit pro papa" cap de les sumes que pertocaven a la Cambra Apostòlica.¹⁰ Bertran degué demostrar suficientment la seva adhesió a l'obediència clementina, i així fou confirmat com a col.lector d'aquesta.¹¹

Al retorn dels enviats de Joan I de Castella a Avinyó i a Roma, el setembre de 1380, els acompanyà el bisbe de Faenza,¹² que es trobà al procés de Medina del Campo fins el maig de 1381, quan el rei de Castella determinà de decantar-se per l'obediència avinyonesa. Poc després Francesc Uguccione es traslladava a Saragossa; continuà a Aragó fins almenys el maig de 1382, en què Pere IV el recomanava al rei de Navarra.¹³

Justament per aquell temps Urbà VI amplià al prelat la missió de nunci, estenent-la a matèries específicament econòmiques. Li encarregà de cobrar de l'abat Galceran de Ripoll sis-cents florins d'or que devia a la Cambra Apostòlica.¹⁴ Erròniament la carta pontifícia suposa que el monestir es trobava en territori de la diòcesi de Girona, indici que la cúria romana no disposava de la informació administrativa —que devia haver restat a Avinyó— necessària per a situar correctament el monestir.

No ens consta si el bisbe de Faenza pogué cobrar la suma encarregada; el cert és que les esperances —o les urgències— d'Urbà VI de poder liquidar els crèdits que tenia a la corona d'Aragó creixien al final del 1382. En efecte, nomenà Francesc Uguccione col.lector general per als regnes d'Aragó, València, Navarra i Portugal, i per al principat de Catalunya, el 18 d'octubre de 1382.¹⁵ Poc temps després, el 13 de novembre, hom li donà competència per a supervisar l'activitat de tots els col.lectors que operessin als regnes sotmesos a Pere IV d'Aragó,¹⁶ i li encarregà de publicar allí l'excomunió que pesava sobre els seguidors de Climent VII.¹⁷

Per altres documents sabem que les intencions pontifícies no arribaren a terme. L'obediència avinyonesa anà imposant-se gradualment al país. Només hem trobat un personatge català que rebés una prebenda d'Urbà VI. Es tracta del canonge de Tarragona, Ramon de Bosc, que el dia 18 de juliol de 1388 obtingué el càrrec d'altarista de S. Pere del Vaticà, és a dir, d'encaixat de recollir la part d'ofrenes

8. Roma, 19 de maig 1378; *Collect*, 393, f. 90; O. PREROSVSKY, *op. cit.*, 218.

9. Tívoli, 4 juliol 1378; *Collect*, 393, f. 91v.

10. Avinyó, 17 setembre 1378; *Collect*, 393, f. 92.

11. Avinyó, 15 febrer 1379; *Collect*, 393, f. 94rv.

12. M. SEIDLAYER, *Die Anfänge des grossen abendländischen Schismas* (Münster 1940), 40 | 43-44.

13. SEIDLAYER, *op. cit.*, 107 | 289-290.

14. Lletres d'Urbà VI a l'abat de Ripoll, Roma, 11 de maig de 1382; *Reg. Vat.*, 310, f. 223rv

15. *Reg. Vat.*, 310, ff. 279v-280v.

16. *Reg. Vat.*, 310, f. 283rv.

17. *Reg. Vat.*, 310, ff. 288r-289r.

depositades a la basílica que pertocaven al papa.¹⁸ Podem pensar que es tractava d'un eclesiàstic establert des de feia molt de temps a la cúria pontifícia i sense relacions especials amb l'església del seu país. Els curials de la Corona d'Aragó semblen haver-se decantat unànimement per Climent VII.

Quan morí Urbà VI, Aragó estava perdut definitivament per a l'obediència romana. S'explica, doncs, que els cardenals no comunicuessin oficialment la notícia de la mort del papa Prignano al nostre rei. Es limitaren a fer-ho saber als prínceps i personalitats dels quals podien esperar ajut per al conclave.¹⁹

Josep Maria MARQUÈS

1

1378 juliol 4. Tívoli

ASV., *Collect.* 393, f. 91^v.

Urbanus episcopus servus servorum Dei dilecto filio Bertrando de Massello, archidiacono de Tarrantone in ecclesia Ilerden., sedis apostolicae nuncio, salutem et apostolicam benedictionem. Speciem dilectionem et caritatis affectum quem ad carissimum in Christo filium nostrum Petrum regem Aragonum illustrem, et dilectum filium nobilem virum Joannem, ipsius regis primogenitum, ducem Gerundensen, gerimus et intendimus gerere in futurum volentes aliquibus honestis insigniis demonstrare eidem regi et duci, raubas de scarleto rubeo pro ipsorum indumentis, prout etiam nos continue utimur, intendimus ex parte nostri facere presentari. Ideoque, discrecionis tuae committimus et mandamus quatenus de pecunis Cameræ Apostolicae, omni excusatione cessante et sine defectu tali provide-re procures, quam omnem per venerabilem fratrem nostrum Enecum, episcopum Segobri-censem, latorem presencium super hoc fueris requisitus, unam peciam integrum de huiusmo-di panno de scarleto bono et pulcro promptam et paratam habeas, et illam eidem episcopo per eum ex parte nostra regi et duci predictis presentandam tradas realiter et assignes, in hiis te taliter habiturus quod ex inde apud nos de oboedientiae prontitudine possis merito co-mendari. Dat. Tibure, quarto julii pontificatus nostri anno primo.

2

1382 maig 11. Roma

ASV., *Reg. Vat.* 310, f. 223^{rv}

Urbanus episcopus etc. dilecto filio Galcerando abbatи monasterii Rivipulli ordinis sancti Benedicti Gerunden dioc. salutem etc. Volumus et praesentium tibi tenore mandamus quatenus sexcentos florenos auri quos nobis et camere apostolicae teneris persolvere et in quibus nobis et eidem camere es efficaciter obligatus, nostro et predicte camere nomine tradas atque persolvas venerabili fratri nostro episcopo Faventino, nuntio nostro in partibus Aragonie ad presens commoranti. Nos cum eidem episcopo quitandi et liberandi te de predicta florenorum summa pos-tequam illam persolveris necnon absolvendi te auctoritate nostra in forma ecclesie consueta a quacumque excommunicationis vel suspensionis sententia si quam forsan occasione predice summe debito tempore non solute incurristi ac etiam dispensandi tecum auctoritate predicta super irregularitate si quam sic forsan ligatus celebrando divina vel te illis immiscendo, non ta-men in contemptum clavium contraxisti, te tamen prius de tuorum ordinum executione suspen-so ad tempus de quo indebitorum, et iniunctis tibi pro modo culpe poena salutari et aliis que de iure fuerint iniungenda, plenam et liberam concedimus tenore presentium facultatem. Datum Rome apud sanctum Petrum VI idus maii pontificatus nostri anno quinto.

18. *Reg. Vat.* 311, ff. 202v-203r.

19. *Reg. Vat.* 312, ff. 64-71.

1382 octubre 18. Roma

ASV., Reg. Vat. 310, ff. 279^v-
280^v

Urbanus etc., venerabili fratri Francisco, episcopo Faventino, apostolice sedis nuntio salutem etc. Cum de tue fraternitatis diligentia et fidei prudentia quibus personam tuam Dominus insignivit, geramus in Domino fiduciā spiritualem, eidem fraternitati universos et singulos collectores et receptores fructuum reddituum proventuum et bonorum quoruncumque apostolicae camere debitorum quocumque nomine nuncupentur a sede apostolica seu eius auctoritate in Aragonie Valentie, Majoricarum, Navarre et Portugalie regnis et principatu Cathalonie hactenus deputatos et eorum succollectores commissarios et locatenentes auctoritate nostra super officiis et negotiis dictae camere eisdem commissariis visitandi quecumque audiendi et examinandi ac tibi exhiberi faciendi libros, taxationes et valores benefitorum et canthus Romane ecclesie debitos continentis, necnon computa et rationes collectorum, succollectorum et commissariorum predictorum de gestis, receiptis et administrationibus per eos quilibet in premissis necnon super hiis inquirendi et te summarie, simpliciter et de plano sine strepitu et figura iudicandi informandi ipsosque collectores, succollectores, commissarios et locatenentes si rationem reddere tibi recusaverint vel neglexerint vel aliter deliquerint seu excesserint in premissis et tue fraternitatib[us] videbuntur citandi, quod cum eorum rationibus seu computis certo termino competenti per te eisdem prefigendo nostro seu camerarii nostri conspectui etiam personaliter si tibi visum fuerit, se presentet et ab eisdem collectoribus, succollectoribus et commissariis et receptoribus omnes et singulas pecuniarum summas quas de quibuscumque fructibus, proventibus, iuribus, censibus et debitibus ad cameram predictam pertinentibus colegerint et huiusmodi prosequectione negotiorum durante colligant in futurum de quibus camere nostre non rediderant rationem, necnon a quibuscumque locorum ordinariis et eorum collectoribus et succollectoribus quascumque pecunias per eos olim acceptas pro quibuscumque decimis et subsidiis de prefatis regnis et principatu ad predictam cameram provenire debentibus et dictae camere assignatas et eorum rationes et computa super hoc audiendi et de eis dumtaxat que in premissis receiptis solventes et assignantes liberandi, quitandi et etiam absolvendi, ac de huiusmodi pecuniis ad prefatam cameram destinandis, cambia et conventiones tutas et debitas cum personis et mercatoribus securis fide et facultate ydoneis faciendi et ineundi ac facta et inita per nuntios, collectores, succollectores, commissarios et locatenentes supradictos cum quibuscumque mercatoribus et personis ac satisfactionem eorumdem non securam prout tibi videbitur revocandi et eas securioribus tradendi necnon prefatos collectores et eorum bona ad manus predice camere ponendi et distrahendi, eosdem collectores et succollectores si parere contempserint capiendi et incarcerandi, eosdemque ipsorum officiis privandi, mercatores quoscumque et procuratores per ipsos collectores ordinatos revocandi et novos substituendi si et quando tibi iustum fuerit expedire; contradictores etiam quoslibet et rebelles cuiuscumque status, conditionis, ordinis vel preeminentie fuerint, etiam pontificali vel alla quavis ecclesiastica vel mundana prefulgeant dignitate, auctoritate nostra per censuram ecclesiasticam appellatione proscripta compescendi, et invocandi ad hoc si opus fuerit auxilium brachii secularis necnon illos qui propter defectum solutionis premissorum excommunicationis et interdicti sententias incurrerint, postquam tibi vel alteri apostolice camere nomine recipienti de debitibus huiusmodi fuerit integraliter satisfactum ab eisdem sententiis in forma ecclesie absolvendi et cum eis super irregularitate si qua sic ligati celebrando divina vel inmiscendo se illis non tamen in contemptum clavium contraxerint, dispensandi, non obstantibus constitutionibus apostolicis contrariais quibuscumque seu si aliquibus communiter vel divisim a prefata sit sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possunt per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto eorum nominibus propriis et cognominibus mentionem plenam et liberam tenore presentium concedimus facultate. Datum Rome apud sanctum Petrum XV kal. novembri pontificatus nostri anno quinto

De curia et de Camera. B. Francisci.

4

1382 novembre 13. Roma

ASV., Reg. Vat. 310, f. 283^r**Pro episcopo Faventino ad petendum pecunias**

Urbanus etc. venerabili fratri Francisco episcopo Faventino apostolice sedis nuntio etc. Cupientes indemnitat Camere nostre et commoditatibus personarum in regnis, terris et locis carissimo in Christo filio nostro Petro, regi Aragonie illustri subiectis consistentium qui ipsi Camere in aliquo obligate existunt, quam utilius possimus providere, fraternalitati tue de qua in his et aliis gerimus in Domino fiduciam spiritualem auctoritate nostra ac nostro in ipsius Camere nomine videndi et examinandi ac calculandi subtiliter et diligenter omnes quaternos, rationes et computa queque omnium et singulorum collectorum et subcollectorum fructuum et preventum dicte Camere in eisdem regnis, terris et locis debitorum necnon ab eis reliqua ac ab aliis personis in dictis regnis, terris et locis consistentibus que sunt predicte Camere in aliquo gravis ratione vel causa pro quo cumque preterito tempore obligate illa in quibus ipsi cavere qualitercumque tenentur et qui ab eis agens tenebuntur, petendi, exigendi, recuperandi et recipiendi, ac collectores et succollectores predictos de his que prefate Camere vel tibi propterea solverint aut alias pro dicta Camera legitime expenderint, alias vero personas predictas de his que ab eis recipis quovis modo quitandi, liberandi et absolvendi perpetuo cum pacto de ulterius non petendo, contradictores quoque quoslibet et rebelles cuiuscumque conditionis, status, ordinis vel preminentia fuerint etiam si pontificali vel quavis alia prefulgeant dignitate quavis cumque et quotienscumque expedierit auctoritate predicta per censuram ecclesiasticam et captionem et districcionem personarum et rerum compescendi ac etiam si tibi expediens videatur citandi et eis certum terminum prefigendi quo se personaliter apostolico conspectui representent pro meritis recepturi, invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus tam felicis recordationis Bonifatii pp. VIII predecessori nostri et de una et de duobus diebus in concilio generali quam aliis constitutionibus apostolicis contrariis quibuscumque seu si aliquibus communiter vel divisim a Sede Apostolica sit indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari aut extra vel ultra dicta loca ad iudicium evocari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem plenam et liberam concedimus tenore presentium facultate. Volumus autem quod de pecuniarum summis quas propterea exigere duo consimilia instrumenta quorum uno penes te pro cautela retento reliquum ad dictam Cameram destinare ac si quos citaveris ut prefertur de modo et forma citationis huiusmodi Cameram ipsam certificare procures. Datum Rome apud sanctum Petrum idibus novembris pontificatus nostri anno quinto.

5

1382 novembre 13. Roma

ASV., Reg. Vat. 310, ff. 288^r-
289^r

Urbanus etc. venerabili fratri Francisco episcopo Faventino apostolicae sedis nuntio salutem etc. Dudum cum filius Belial Robertus olim basilice XII Apostolorum vulgariter dictus Gembennensis, Johannes olim tituli sancti Marcelli vulgariter dictus Ambianensis, Geraldus olim tituli sancti Clementis vulgariter dictus Maiorismonasterii presbiteri, et damnata memoria Petrus olim sancti Eustachii diaconus cardinales nescientes in semitis iusticie dirigere gressus suos et Deum pre oculis non habentes contra nos diversas conspirationes, colligationes et machinationes facere et civitatem Anagnii et nonnullas alias terras nostras et Romane ecclesie occupare et occupari facere et scisma in Dei ecclesia ponere et quampiuales alios graves et enormes excessus perpetrare et comittere presumperint ac deinde in profundum descendentes malorum cum nonnullis aliis quos cum eorum diabolicis suggestionibus ad eorum iniquum propositum sequendum attraxerant congregati in civitate Fundana in domo iniquitatis filii Honorati Beytam olim comitis Fundorum prefatum Robertum antipapam eligendo fecissent, tandem nos contra predictos et nonnullos alios eorum complices et sequaces de fratrum nostrorum consilio debitum iuris solemnitatibus prout facti qualitas exigebat observatis, certos processus fecimus per quos

declaravimus ipsos fuisse et esse scismaticos apostatas et blasfemos et contra nos conspiratores et reos criminis lese maiestatis et tamquam hereticos proiciendo, predictosque R., J., G., et P., olim cardinales, cardinalatus sancte Romane ecclesie et omni cardinalatus commodo et honore privamus ac ipsum bona mobilia et immobilia ac iura et jurisdictiones declaramus fuisse et esse confiscata et confiscamus, ipsosque fuisse et esse excommunicatos et anathematizatos ac incidisse in diversas penas et sententias spirituales ac temporales tam a iure quam ab homine in talia perpetrantes inflictas et promulgatas, ipsumque personas detestabiles et infames fuisse exponendas et exposuimus a christifidelibus capiendas et subsequenter contra perditionis alumnos Ludovicum ducem Andegavensem, Amedeum olim comitem Sabaudie, Petrum olim comitem Gebennensem et Fulchetum de Selu olim senescallum Provincie qui in reprobum sensum dati et huiusmodi damnavi scismatis notorii seminatores et fautores prefato Roberto antipape et eius sequacibus notorie adheserant et adhherebant eique prestaverant et prestabant auxilia et favores etiam in preiudicium nostrum et ecclesie supradicte, et Deum scipati (?) magna gentium armigerarum multitudine ad partes Italie se contulerant ut statum et pacem dicte Romane ac universalis Ecclesie perturbarent ac regnum Sicilie et alias terras et iura dicte Romane ecclesie invaderent et occuparent in magnum preiudicium nostrum et Romane ecclesie ac regni predicatorum. Nos de fratribus nostrorum consilio, debitibus iuris solemnitatibus observatis prout facti qualitas exigebat contra ipsos Ludovicum, Amedeum (Petrum) et Fulchetum certos processus fecimus per quos sententialiter pronuntiavimus, decrevimus et declaravimus eosdem Ludovicum, Amedeum, Petrum et Fulchetum fuisse et esse scismaticos, apostatas ac sacrilegos et blasfemos ac imitarores huiusmodi dampnati scismatis et hereticorum fautores ac reos criminis lese maiestatis et conspiratores etiam contra nos et velut hereticos puniendos, ipsosque propter premissa fore excommunicatos et anathematizatos et incidisse in penas et sententias tam a iure quam ab homine in talia perpetrantes inflictas et promulgatas, ipsumque fore privatos et depositos ac privamus et deposuimus a quibusvis aliis ecclesiis ac personis ecclesiasticis vel Romano imperio seu quibuscumque aliis obtinebant et que quomodolibet etiam de facto tenebant, ipsumque bona omnia fuisse et esse confiscata et ea confiscavimus et eorum Ludovici, Amedei, Petri et Fulchetti personas detestabiles et infames fore exponendas et exposuimus a christifidelibus capiendas et voluimus quod omnes et singuli christifideles qui crucis assumpto camat (?) ad prefatorum Roberti, Ludovici, Amedei, Petri et Fulchetti scismaticorum et dampnatorum exterrimum se accingerent et eos pro posse prosequerentur, illa gaudentia indulgentia illoque privilegio essent muniti que accendentibus in Terre Sante subsidium conceduntur prout hec omnia et singula in diversis nostris inde confectis litteris plenius continentur. Volentes igitur quod premissa ad communem notitiam omnium christifidelium deducantur, fraternitati tue per apostolica scripta districte precipiendo mandamus quatinus in ecclesiis cathedralibus in ipsis partibus consistentibus et aliis de quibus tibi videbitur verbo Dei primitus per te vel alios ad hoc ydoneos coram populo solemniter ac publice proposito saltem semel in ecclesia per religiosos Predicatores, Minorum, Heremitarum sancti Augustini et sancte Marie de Montecarmelo, quos quidem religiosos si monitionibus et mandatis tuis in hac parte non paruerint cum effectu excommunicationis sententiam incurtere volumus ipso facto in dictis et ipsum religiosorum ecclesiis et locis aliis dum missarum celebribuntur solemnia vel alias cum ibidem maior adierit multitudo populi ac etiam in dictorum religiosorum predicationibus publice singulis diebus dominicis et festivis omnia et singula supradictae publices et expones (sic) seu publicari et exponi alta voce et intelligibiliter in vulgari, ac presentium litterarum copias portis dictarum ecclesiarum facias et procures affigi contra dictorum per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Non obstantibus quibuscumque exemptionibus et aliis privilegiis eisdem ordinibus eorumque personis et locis vel quibusvis aliis ab Apostolica Sede concessis, seu si prefatis religiosis vel quibusvis aliis communiter vel divisim a prefata sede indultum existat quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam ac expressam ac de verbo ad verbum de induito huiusmodi eorum ordinibus, locis et nominibus propriis mentionem. Datum Rome, apud sanctum Petrum idibus novembris pontificatus nostri anno quinto.

6

1388 juliol 18. Roma

ASV., *Reg. Vat.* 311, ff. 202^v-
203^r

Urbanus etc, dilecto filio Raymundo de Bosco, canonico et priori ecclesie Terraconen. ordinis sancti Augustini salutem etc. Sincere devotionis affectus quem ad nos et Romanam geris ecclesiam ac probate fidei constantia necnon religionis zelus, vite ac morum honestas aliaque laudabilia probitatis et virtutum merita quibus personam tuam fidei signorum testimonio muniri percepimus nobis spem indubiam pollicentur quod illa que tibi commiserimus exeques fideliter, sollicite ac prudenter. Cum itaque per Romanum pontificem pro tempore existentem in basilica Principis apostolorum de urbe ad collegendum portionem de oblationibus et obventionibus in dicta ecclesia provenientibus romanum pontificem unus officialis altarista nuncupatus consuevit deputari, et quondam Gundisalvus Guteri ordinis fratrum Predicatorum professor quem ad huiusmodi exercendum officium deputaveramus extra Romanam ecclesiam nuper viam fuerit universe carnis ingressus, nos de fidelitate prudentia et sollicitudine aliisque virtutibus tuis habentes? et Domino fiduciam spiritualem te qui etiam ut esseris bone memorie Nicoldi episcopi Tusculani capelianus fuisti, altaristam in eadem basilica (...)

XV kals augusti, pontificatus nostri anno XI.